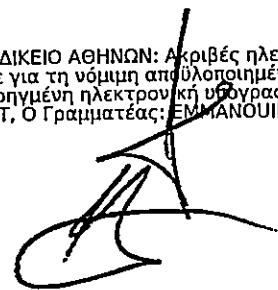


ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
(ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδεδειγμένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.03.07 13:02:24 ΕΕΤ, Ο Γραμματέας: ΕΜΜΑΝΟΥΙΛ ΨΑΡΑΚΙΣ



ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ : 227/2024
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Μασσαλή Ιωάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και από τη Γραμματέα Βασιλέα Μαρία

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5 Μαρτίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, καθώς και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που εδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής αντίστοιχα (ΑΦΜ Υπουργείου Οικονομικών: 090165560, ΑΦΜ Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: 090055799), το οποίο παραστάθηκε διά των Δικαστικών Πληρεξουσίων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) Λαμπρινής Μήττα (ΑΜ ΝΣΚ 528) και Γεωργίας – Ελευθερίας Γεωργούλα (ΑΜ ΝΣΚ 432).

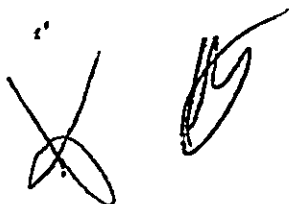
ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Τριτοβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» (ΑΔΕΔΥ), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ψύλλα 2 και Φιλελλήνων), όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας της Δικηγόρου Μαργαρίτας Παναγοπούλου (ΑΜ ΔΣΑ 33498).

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ προς συζήτηση η από 1.3.2024 αγωγή (γενικός αριθμός κατάθεσης 27067/2024, ειδικός αριθμός κατάθεσης 532/2024).

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

-Α) Στον Ν. 1264/1982 «Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει δυνάμει των διατάξεων του Ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α' 101/19.6.2021), περιέχονται οι ακόλουθες διατάξεις : Άρθρο 19 (Δικαίωμα απεργίας)


«1. Η απεργία αποτελεί δικαίωμα εργαζομένων που ασκείται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις : α) ως μέσο για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών, εργασιακών, συνδικαλιστικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων και ως εκδήλωση αλληλεγγύης για τους αυτούς σκοπούς και β) ως εκδήλωση αλληλεγγύης εργαζομένων επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων που εξαρτώνται από πολυεθνικές εταιρίες προς εργαζομένους σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις ή στην έδρα της ίδιας πολυεθνικής εταιρείας, και εφόσον η έκβαση της απεργίας των τελευταίων θα έχει άμεσες επιπτώσεις στα οικονομικά ή εργασιακά συμφέροντα των πρώτων. Η απεργία στην περίπτωση β' κηρύσσεται μόνο από την πιο αντιπροσωπευτική τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Για την άσκηση του δικαιώματος της απεργίας, συμπεριλαμβανομένων των ολιγόωρων στάσεων εργασίας, απαιτείται προειδοποίηση του εργοδότη ή της συνδικαλιστικής του οργάνωσης είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον ώρες πριν από την πραγματοποίησή της. Η προειδοποίηση είναι έγγραφη, επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή στον εργοδότη ή τους εργοδότες που αφορά και περιλαμβάνει την ημέρα και ώρα έναρξης και τη διάρκεια της απεργίας, τη μορφή αυτής, τα αιτήματα της απεργίας και τους λόγους που τα θεμελιώνουν. 2. Η απεργία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στις επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την



.....

εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, επιτρέπεται μετά από την τήρηση της διαδικασίας της παρ. 2 του άρθρου 20 και του άρθρου 21. Επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, χαρακτηρίζονται οι επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, οι οποίες ανήκουν σε έναν από τους ακόλουθους κλάδους : α) Παροχής υγειονομικών υπηρεσιών από νοσηλευτικά εν γένει ιδρύματα. β) Διύλισης και διανομής ύδατος. γ) Παραγωγής και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος ή καύσιμου αερίου. δ) Παραγωγής ή διύλισης ακάθαρτου πετρελαίου. ε) Μεταφοράς προσώπων και αγαθών από την ξηρά, τη θάλασσα και τον αέρα. στ) Τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων. ζ) Αποχέτευσης και απαγωγής ακάθαρτων υδάτων και λυμάτων και αποκομιδής και εναποθέσεως απορριμμάτων. η) Φορτοεκφόρτωσης και αποθήκευσης εμπορευμάτων στα λιμάνια. θ) Τραπέζης της Ελλάδος, Πολιτικής Αεροπορίας και κάθε είδους υπηρεσιών ή τμημάτων υπηρεσιών που απασχολούνται με την εκκαθάριση και πληρωμή των μισθών του προσωπικού του κατά το άρθρο 14 του Ν. 4270/2014 δημόσιου τομέα». Άρθρο 20 (Κήρυξη απεργίας) «1. Η απεργία στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κηρύσσεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Για ολιγόωρες στάσεις, εφόσον δεν πραγματοποιούνται την ίδια μέρα ή μέσα στην ίδια εβδομάδα αρκεί απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, εκτός αν το καταστατικό ορίζει διαφορετικά. Η απεργία στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης κηρύσσεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, εκτός αν το καταστατικό τους ορίζει διαφορετικά. Η απεργία στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κηρύσσεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου εκτός εάν το καταστατικό τους ορίζει διαφορετικά. Ενώσεις προσώπων, κατά την έννοια του άρθρου 1 παρ. 3 περίπτωση α' υποπερίπτωση γγ, μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα απεργίας ύστερα από απόφαση, με μυστική ψηφοφορία της

πλειοψηφίας των εργαζομένων σε εκμετάλλευση, επιχείρηση, δημόσια υπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. Για τους εργαζομένους σε εκμετάλλευση επιχείρηση, δημόσια υπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α., εάν δεν υπάρχει ένωση προσώπων ή επιχειρησιακό σωματείο ή κλαδικό σωματείο με μέλη τους περισσότερους από αυτούς, την απόφαση για απεργία μπορεί να πάρει το πιο αντιπροσωπευτικό Εργατικό Κέντρο της περιοχής που εργάζονται. Εργαζόμενοι του κλάδου ή της επιχείρησης που δεν είναι μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε απεργία μπορούν να λάβουν μέρος σε αυτή. 2. Προκειμένου για εργαζομένους του άρθρου 19 παρ. 2, κήρυξη απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στον εργοδότη ή στους εργοδότες, στο Υπουργείο το οποίο ασκεί τη σχετική εποπτεία και στο Υπουργείο Εργασίας. Η απεργία δεν μπορεί να αφορά αιτήματα διάφορα από εκείνα που γνωστοποιήθηκαν. Άρθρο 22 (Απαγόρευση προσλήψεων απεργοσπαστών - απαγόρευση ανταπεργίας - νομιμότητα απεργίας) «1. Απαγορεύεται κατά τη διάρκεια νόμιμης απεργίας η πρόσληψη απεργοσπαστών. 2. Απαγορεύεται η ανταπεργία (λοκ-άουτ). 3. Δεν επιτρέπεται η δικαστική απαγόρευση απεργίας με ασφαλιστικά μέτρα. 4. Για διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 19 - 22 αποφασίζει το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της συνδικαλιστικής οργάνωσης, που έχει κηρύξει την απεργία, κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 έως 676 του Κώδικα πολιτικής Δικονομίας. Σε επείγουσες περιπτώσεις οι πρόεδροι των αρμόδιων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων προσδιορίζουν σύντομη δικάσιμη και συντέμνουν τις προθεσμίες επίδοσης των δικογράφων, ώστε η συζήτηση να πραγματοποιηθεί μέσα σε πέντε ημέρες από την κατάθεσή τους, ανεξάρτητα από τον αριθμό των υποθέσεων που εκκρεμούν. Η προθεσμία της έφεσης είναι τρεις (3) μέρες. 5. Με τη διαδικασία της παραγράφου 4 και τηρουμένων των ίδιων ως άνω προθεσμιών εκδικάζονται οι

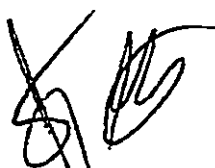


.....

διαφορές που απορρέουν από την εφαρμογή του άρθρου 656 του Αστικού Κώδικα σε περίπτωση κήρυξης απεργίας στην επιχείρηση. 6. Εάν απεργία ή στάση εργασίας που έχει κηρυχθεί από πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση κριθεί παράνομη σύμφωνα με τη διαδικασία της παρ. 4, δεν επιτρέπεται, μετά την έκδοση της απόφασης, η κήρυξη απεργίας κατά του ίδιου εργοδότη και με ίδια ημερομηνία έναρξης από την αντίστοιχη δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση». Άρθρο 30 (Συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα δημοσίων υπαλλήλων) «1. Ο νόμος αυτός, όπως είναι, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 3 - 10, 16 παρ. 7 - 9, 22 παρ. 1 και 2, 24 και 27, εφαρμόζεται με τις ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται παρακάτω ανάλογα και στους έμμισθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, με εξαίρεση τους υπαλλήλους της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), όπως και στους μόνιμους ή με θητεία υπαλλήλους των Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, των εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ακόμη δε και στους υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 3 του Συντάγματος. Το ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση να προσφύγει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22, και δια του Υπουργού που ασκεί τη σχετική εποπτεία, και όταν έχει εκχωρήσει τις σχετικές κρατικές αρμοδιότητες σε Ο.Τ.Α. ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ., ακόμη και με μεταφορά προς αυτούς των κατ' αντικείμενο αρμόδιων υπαλλήλων» (Το 2^ο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 29 του Ν. 5027/2023 - ΦΕΚ Α' 48/02.03.2023). 2. Για την επέκταση της κατά την προηγούμενη παράγραφο εφαρμογής, ως εργαζόμενοι λογίζονται και οι δημόσιοι υπάλληλοι, όπου στον παρόντα νόμο αναφέρονται οι λέξεις εργοδότης, επιχείρηση, εκμετάλλευση με τον όρο αυτό νοούνται και το Δημόσιο και τα πιο πάνω νομικά πρόσωπα με τις αρμόδιες

υπηρεσίες τους. Όπου γίνεται λόγος για Εργατικό Κέντρο, ή μνεία δεν αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους 7. Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 19 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και για το δικαίωμα απεργίας των δημοσίων υπαλλήλων. Ο χρόνος της απεργίας των δημοσίων υπαλλήλων θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας, χωρίς όμως να καταβάλλονται οι αποδοχές του χρόνου απεργίας. 8. α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις μέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν, με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους. β) Η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης».

Β) Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 3 (Δημόσιος Διάλογος) του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 94 του Ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α' 101/19.6.2021), «1. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργάνωσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20. Στους λοιπούς φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις, η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει την απεργία δικαιούται



να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του άρθρου, πριν ή και κατά τη διάρκεια της απεργίας. Σε όλους τους φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, όταν με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορηθεί τα αιτήματα της απεργίας ή την κήρυξη απεργίας ή κρίνει ότι υπάρχει κίνδυνος διατάραξης της εργασιακής ειρήνης στην επιχείρηση, πριν ή και κατά τη διάρκεια της απεργίας. 2. Εάν δεν εμφανισθούν αμφότερα τα μέρη στον τόπο και χρόνο που ορίζει η πρόσκληση, ο Ο.ΜΕ.Δ. κηρύσσει άκαρπο τον δημόσιο διάλογο. Αν τα μέρη εμφανιστούν, επιλέγουν με συμφωνία τους μεσολαβητή από τον κατάλογο μεσολαβητών - διαιτητών του Ο.ΜΕ.Δ. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία για το πρόσωπο του μεσολαβητή, η πλευρά που ζήτησε τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου δικαιούται να ζητήσει από τον Ο.ΜΕ.Δ. την άμεση ανάδειξη μεσολαβητή με τη διαδικασία της κλήρωσης σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 του Ν. 1876/1990. 3. Ο μεσολαβητής αναλαμβάνει τα καθήκοντά του εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από την ανάδειξή του και ο δημόσιος διάλογος αρχίζει από την ημέρα ανάληψης των καθηκόντων του μεσολαβητή. Ο μεσολαβητής διευθύνει τον δημόσιο διάλογο, προσπαθεί να επιτύχει προσέγγιση απόψεων κατά τον συντομότερο δυνατό χρόνο και έχει όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, που προβλέπονται στις παρ. 4 και 5 του άρθρου 15 του Ν. 1876/1990. Κατά τη διεξαγωγή του δημόσιου διαλόγου, πέραν των κοινών και κατ' ιδίαν διαβουλεύσεων του μεσολαβητή με τα μέρη, μπορούν να κληθούν να συμμετέχουν εκπρόσωποι συνδικαλιστικών και εργοδοτικών οργανώσεων, καθώς και εκπρόσωποι αρμόδιων δημόσιων υπηρεσιών, κοινωνικών φορέων και μέσων μαζικής ενημέρωσης, έπειτα από σχετική συμφωνία των μερών. 4. Όσο διαρκεί ο δημόσιος διάλογος, αναστέλλεται η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας στις επιχειρήσεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 1264/1982 και

απαγορεύεται η άσκηση αγωγής ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων για θέματα σχετικά με την εν λόγω απεργία. 5. Αν, μετά από την έναρξη του δημόσιου διαλόγου σύμφωνα με την παρ. 3, αποχωρήσει από τον δημόσιο διάλογο η μία από τις πλευρές ή η προσέγγιση των απόψεων δεν επιτευχθεί εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών, η μεσολάβηση θεωρείται ότι έληξε και ο μεσολαβητής έχει δικαίωμα να υποβάλλει στα μέρη έκθεση για τα αιτήματα της απεργίας, με βάση τις απόψεις των μερών και τη σχετική τεκμηρίωση. Η έκθεση του μεσολαβητή κοινοποιείται στα μέρη με δικαστικό επιμελητή εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τη λήξη της μεσολάβησης. Η έκθεση είναι δυνατό να δημοσιευθεί στον ημερήσιο τύπο από τον μεσολαβητή, έπειτα από συμφωνία των μερών κατά τη διάρκεια του δημόσιου διαλόγου ή από οποιοδήποτε μέρος χωρίς να απαιτείται προηγούμενη συμφωνία. 6. Με συμφωνία των μερών μπορούν να ρυθμιστούν όλα τα διαδικαστικά θέματα διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειάς του και της ελεύθερης επιλογής μεσολαβητή».

Η προβλεπόμενη στην ως άνω διάταξη διαδικασία του δημοσίου διαλόγου είναι η τελευταία προσπάθεια, την οποία θεσπίζει ο νόμος για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων τέσσερις ημέρες πριν την έναρξη της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμον προϋπόθεση για τη νομιμότητά της απεργίας, όπου προβλέπεται η τήρηση της σχετικής διαδικασίας βάσει των προαναφερόμενων διατάξεων, μεταξύ των οποίων και για την κήρυξη απεργίας στο Δημόσιο. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική, έστω και εάν έχει προηγηθεί οποιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία που πραγματοποιείται χωρίς προηγούμενη πρόσκληση για δημόσιο διάλογο, είναι παράνομη (ΕφΠειρ 258/2008 ΠειρΝομ 2008.164, ΕφΠατρ 217/2000 ΕπιθεργΔ 2001.544, ΜονΠρΑθ 1795/2009 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΘεσ 17041/2002 ΑΡΜ 2003.57). Εξάλλου, από τις

.....

ως άνω διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994 συνάγεται σαφώς ότι ο νόμος δεν επιβάλλει στον καλούμενο την υποχρέωση να ανταποκριθεί στην πρόσκληση και να μετάσχει στον διάλογο, αλλά είναι ελεύθερος να επιλέξει αν θα αποδεχθεί ή όχι την πρόσκληση, στην τελευταία δε περίπτωση (της μη αποδοχής) δεν τίθεται θέμα έναρξης του διαλόγου. Επίσης, κατά τη διάρκεια του δημόσιου διαλόγου απαγορεύεται μεν η προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου για τα θέματα της απεργίας, ωστόσο η έννοια της διάταξης αυτής είναι ότι απαγορεύεται η άσκηση αγωγής και όχι ότι επηρεάζεται η εξέλιξη εκκρεμούς δίκης. Τέλος, η απαγόρευση αυτή (της προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων) ισχύει από την αποδοχή του καλουμένου να συμμετάσχει στον διάλογο και λήγει όχι μόνο όταν ο διάλογος διεξαχθεί και ολοκληρωθεί, αλλά και όταν διακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο, όπως όταν οποιοδήποτε από τα μέρη αποχωρήσει από τη διαδικασία του διαλόγου (ΕφΘεσ 1608/2000 Αρμ. 2000.1116).

Γ) Από τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 2 του Συντάγματος, όπου ορίζεται ότι «η απεργία αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων», προκύπτει ότι η απεργία περιλαμβάνεται στα ατομικά δικαιώματα, που προβλέπονται από το Σύνταγμα και ειδικότερα εντάσσεται στα συναφή με τη συνδικαλιστική ελευθερία δικαιώματα που οφείλει να προστατεύει το Κράτος, ενώ από τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 3 του Συντάγματος, όπου ορίζεται ότι η «καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται», προκύπτει ότι η καταχρηστική άσκηση δικαιωμάτων στον χώρο του συνταγματικού δικαίου απαγορεύεται χάρη της προστασίας ατομικών δικαιωμάτων. Επομένως, η απεργία προστατεύεται από το νόμο, εφόσον προκηρύσσεται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που τάσσονται από αυτόν. Το δικαίωμα της απεργίας ανήκει σε αναγνωρισμένα επαγγελματικά σωματεία, παρέχοντα την

εγγύηση ότι η απόφαση περί απεργίας θα ληφθεί λελογισμένως και μετά την εξάντληση των ηπιότερων μέσων και ότι δεν θα παραβιασθούν οι προς το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου και της εθνικής οικονομίας καθιερωμένοι αγωνιστικοί κανόνες. Ειδικότερη νομοθετική πρόβλεψη υπάρχει ως προς τις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Λαμβανομένου δε υπόψη ότι το δικαίωμα της απεργίας έχει και διάσταση ιδιωτικού δικαίου, αφού η άσκησή του εντάσσεται στα πλαίσια εννόμων σχέσεων - συμβάσεων εργασίας του ιδιωτικού δικαίου, εφαρμόζεται κατά την άσκησή του και η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, προκειμένου να οριοθετηθεί η άσκηση του δικαιώματος αυτού. Υπό την έννοια αυτή, πρέπει να εξειδικεύονται και τα κριτήρια εφαρμογής του άρθρου 281 ΑΚ, με γενική κατευθυντήρια οδηγία τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 3 του Συντάγματος, η οποία κατά τον τρόπο αυτό επενεργεί και στις σχέσεις μεταξύ των πολιτών, σύμφωνα με την αρχή της άμεσης ή έμμεσης τριτενέργειας. Δηλαδή, αν το δικαίωμα της απεργίας έχει ασκηθεί κατά τρόπο που υπερβαίνει προφανώς ένα τουλάχιστον από τα όρια - φραγμούς, που έχουν τεθεί στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων, όπως η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, τότε η άσκησή του καθίσταται καταχρηστική και συνεπώς παράνομη. Ειδικότερα, η καταχρηστική ή μη άσκηση του δικαιώματος της απεργίας διαπιστώνεται από το Δικαστήριο, στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 22 παρ. 4 Ν. 1264/1982, ύστερα από τη στάθμιση των αντίθετων συμφερόντων των απεργών και του εργοδότη, όπως η πολύ μεγάλη ζημία στην επιχείρηση του εργοδότη, το μέγεθος της επίπτωσης των ζημιογόνων συνθηκών στο κοινωνικό σύνολο ή την εθνική οικονομία, σε συνδυασμό με τη μορφή και τη διάρκειά της, το μέγεθος της προσβολής των ατομικών δικαιωμάτων τρίτων και η προφανής ή μη δυσαναλογία με την εκ της απεργίας απειλούμενη ή επερχόμενη ζημία της επιχείρησης και της αναμενόμενης ωφέλειας των απεργών, καθώς και το ανεδαφικό και παράνομο των



αιτημάτων της απεργίας (ιδίως όταν είναι αντίθετα προς κανόνες δημόσιας τάξης), όχι όμως διότι είναι αδικαιολόγητα ή απλώς υπερβολικά (ΑΠ 543/2013 ΧρΙΔ 2013.623). Στο πλαίσιο αυτό γίνεται δεκτό ότι καταχρηστική είναι η απεργία όταν διεκδικεί αιτήματα, η ρύθμιση των οποίων ανήκει στο διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη. Το δικαίωμα αυτό παρέχει στον εργοδότη την εξουσία να διευθύνει και οργανώνει την επιχείρηση, να αποφασίζει για την οργανική της δομή και διάρθρωση, να συνιστά τμήματα ή εκμεταλλεύσεις και να τα καταργεί, να μεταφέρει την επιχείρηση ή τμήμα σε άλλο τόπο και να επιλέγει τα μέσα για την επιδίωξη του οικονομικού σκοπού. Εφόσον η άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος δεν υπερβαίνει προφανώς τα όρια του άρθρου 281 ΑΚ, δεν αποτελεί νόμιμο αίτημα της απεργίας ο περιορισμός των ως άνω εξουσιών του εργοδότη [ΕφΑθ (Μον) 5466/2013 ΕΛΛΔνη 2014.131, ΕφΘεσ (Μον) 2675/2013 ΠειρΝομ 2014.37, ΕφΑθ 1770/2011 ΕΕργΔ 2012.739].

Δ) Εξάλλου, ο εργοδότης, κατά του οποίου στρέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 70 ΚΠολΔ και 24 του Ν. 1264/1982, να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικώς ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική. Επίσης, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ αν έχει εξαγγελθεί και επίκειται με πιθανότητα, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις, η πραγματοποίηση ή επανάληψη τέτοιας απεργίας, με την ίδια μορφή και προϋποθέσεις και για την ικανοποίηση των ίδιων αιτημάτων, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει την απαγόρευσή της, δηλαδή την παράλειψη της στο μέλλον, με απειλή

των μέσων έμμεσης εκτέλεσης του άρθρου 947 παρ. 1 ΚΠολΔ [ΑΠ 543/2013 ΧρίΔ 2013.623, ΑΠ 528/1990 ΕΛΛΔνη 32.534 και ΔΕΝ 1991.455, ΕφΑΘ (Μον) 5466/2013 ΕΛΛΔνη 2014.131, ΕφΘεσ (Μον) 2675/2013 ΠειρΝομ 2014.37, ΕφΘεσ (Μον) 2674/2013 Αρμ. 2014.252, ΕφΑΘ (Μον) 3678/2012 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1770/2011 ΕπιθΕργΔ 2012.739, ΕφΑΘ 475/2011 ΠειρΝομ 2011.187]. Το δικαστήριο με την απόφαση του, όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου, που κήρυξε την παράνομη απεργία, χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέληση τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς δικαστική απόφαση και να λάβει τη σχετική απόφαση του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 ΧρίΔ 2013.623).

Με την υπό κρίση αγωγή εκτίθενται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η εναγομένη είναι τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και συνδικαλιστικές οργανώσεις εκπαιδευτικών δημοσίων εκπαιδευτηρίων κάθε κλάδου και κατηγορίας, όπως και δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο. Διά της από 29.2.2024 εξώδικης γνωστοποίησης της εναγομένης, που επιδόθηκε αυθημερόν στο ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, η εναγομένη προκήρυξε, μετά την παρέλευση τεσσάρων (4) ημερών από την επίδοση του παραπάνω εξωδίκου, «απεργία - αποχή» όλων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης από κάθε ενέργειά, που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών αξιολόγησης, οι οποίες προβλέπονται στις οικείες διατάξεις των Ν. 4692/2020 και 4823/2021. Εκτίθεται δε στην αγωγή ότι η κηρυχθείσα απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική για τους



ακόλουθους λόγους : α) διότι η εναγομένη κατά την κήρυξη της απεργίας δεν τήρησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του Ν. 2224/1994 υποχρέωση περί κατάθεσης αίτησης ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) με σκοπό τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας, β) διότι τα αιτήματα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης είναι πολιτικά, αφού στόχος της είναι η άσκηση πίεσης αφενός προς τη νομοθετική εξουσία για την κατάργηση των ανωτέρω νομοθετικών διατάξεων, αφετέρου προς την εκτελεστική εξουσία για την παράλειψη της εφαρμογής τους, γ) διότι η διάρκεια της εξαγγελθείσας απεργιακής κινητοποίησης είναι αόριστη, δ) διότι συνιστά συλλογική μη εκπλήρωση υποχρεώσεων συμμόρφωσης προς τις επίμαχες νομοθετικές διατάξεις, που καταργούνται εν τις πράγμασι και επ' αόριστον σε βάρος των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ η ικανοποίηση των αιτημάτων της εναγομένης δεν εξαρτάται από το ίδιο το ενάγον ως εργοδότη, αλλά από το ελληνικό κοινοβούλιο.

Με βάση αυτό το ιστορικό ζητείται με την υπό κρίση αγωγή να αναγνωριστεί ο παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης, που έχει προκηρυχθεί από την εναγομένη, να απαγορευθεί για τους ανωτέρω λόγους η πραγματοποίηση - συνέχισή της, να απειληθεί εις βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ για κάθε παράβαση της απόφασης, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς όλες τις διατάξεις της, καθώς και να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή εισάγεται παραδεκτώς προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκασή της κατά την προκείμενη διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, 614 αρ. 3 και 621 επ. ΚΠολΔ). Η αγωγή είναι ορισμένη, καθώς περιέχεται σε αυτήν, κατ' αρ. 111 παρ. 2, 118 αρ. 4,

216 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, πλήρης και σαφής έκθεση των γεγονότων που απαιτούνται για τη νομική της θεμελίωση (ΑΠ 842/2005 Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ), έτσι ώστε να παρέχεται στον μεν εναγόμενο η δυνατότητα αντίκρουσης της αγωγής, στο δε Δικαστήριο οι προϋποθέσεις ελέγχου της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητάς της [βλ. ΑΠ 515/2016 ΕπιθΕμπΔ 2016.826, ΑΠ 935/2014 ΝοΒ 2014.2326, ΑΠ 1196/2012 ΝοΒ 2013.446, ΑΠ 250/2011 ΕπιθΕμπΔ 2011.591 και ΔΕΕ 2011.1052, ΑΠ 1297/2009 ΕπιθΠολΔ 2009.682, ΑΠ 1198/2009 ΔΕΕ 2009.1361 και ΕπιθΕμπΔ 2010.419, ΑΠ 1042/2009 ΕπιθΕμπΔ 2010.46 και ΕπιθΠολΔ 2010.444, ΑΠ 1611/2008 Δίκη 2008.1131]. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη όσα εκτέθηκαν στις ως άνω νομικές σκέψεις, συνάγεται ότι η αγωγή είναι εν μέρει νομικά βάσιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 19, 20 και 30 του Ν. 1264/1982, 3 παρ. 1 του Ν. 2224/1994 (όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του Ν. 4808/2021 – ΦΕΚ Α΄ 101/19.6.2021, οι οποίες εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 3 του ίδιου νόμου, στις απεργίες που κηρύσσονται μετά την έναρξη ισχύος αυτού), 23 παρ. 2 και 25 παρ. 3 Συντ., 281 ΑΚ, των άρθρων 70, 176, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, καθώς και των άρθρων 22 παρ. 1 του Ν. 3693/1957 (σε συνδυασμό με την Υ.Α. 134423/8.12.1992, ΦΕΚ Β΄ 11/20.1.1993, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του αρ. 5 παρ. 12 του Ν. 1738/1987). Θα πρέπει, πάντως, να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμο το αίτημα κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, όσον αφορά στο αίτημα περί αναγνώρισης του παράνομου και καταχρηστικού χαρακτήρα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης, δεδομένου ότι από το συνδυασμό των άρθρων 904 παρ. 1 και 2 περ. α΄, 915 και 916 ΚΠολΔ προκύπτει ότι εκτελεστικότητα προσδίδεται από το νόμο μόνο στις αποφάσεις που περιέχουν καταδίκη, δηλαδή στις καταψηφιστικές, γιατί η εκτέλεση προϋποθέτει απαίτηση βέβαιη και εκκαθαρισμένη, ενώ αντίθετα δεν νοείται επιχείρηση αναγκαστικής εκτέλεσης αναγνωριστικών ή αμιγώς διαπλαστικών αποφάσεων, οι οποίες στερούνται εκτελεστότητας, εκτός της

.....

διάταξης τους περί επιβολής των δικαστικών εξόδων [ΕφΠειρ (Μον) 107/2019 ΠειρΝομ 2019.60, ΕφΑΘ 2836/2012 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 628/2003 ΕΛΛΔνη 2004.1470, ΕφΠειρ 1014/1992 ΑρχΝ 1993.63, ΕφΑΘ 443/1981 ΕΛΛΔνη 1983.117, ΕφΠειρ 1903/1979 ΠειρΝομ 1979.625, ΜονΠρωτΑθ 5552/1986 ΕΛΛΔνη 1987.1358, ΜονΠρΑθ 1453/1986 Δίκη 1987.260 / Βαθρακοκοίλης, ΚΠολΔ, Ερμηνευτική – Νομολογιακή Ανάλυση, τόμος Ε', υπό αρ. 904, σελ. 48 (παρ. 30) και 76 (παρ. 112) / Κεραμεύς – Κονδύλης – Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ2, υπό αρ. 904, σελ. 10 / Κεραμεύς – Κονδύλης – Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος II, υπό αρ. 904, σελ. 1701, παρ. 6 / Γέσιου – Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως – Γενικό Μέρος, έκδοση 1998, σελ. 227 – 228 / Απαλαγάκη, ΚΠολΔ – Ερμηνεία κατ' άρθρο, 5^η έκδοση, τόμος 2^{ος}, υπό αρ. 904, σελ. 2438, παρ. 3 / Μιχαήλ Μαργαρίτης – Άντα Μαργαρίτη, Ερμηνεία ΚΠολΔ, 2^η έκδοση, τόμος II, υπό αρ. 904, σελ. 450, παρ. 3]. Συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκε νομικά βάσιμη, η αγωγή θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που προσκομίστηκαν από τους διαδίκους, μερικά εκ των οποίων αναφέρονται ρητώς κατωτέρω, χωρίς να παραλειφθεί η εκτίμηση κανενός κατά την εξέταση της ουσιαστικής βασιμότητας των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (αρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η εναγομένη είναι τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και συνδικαλιστικές οργανώσεις εκπαιδευτικών δημοσίων εκπαιδευτηρίων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κάθε κλάδου και κατηγορίας, καθώς και δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο. Δυνάμει των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του Ν. 4692/2020 «Αναβάθμιση του Σχολείου

και άλλες διατάξεις» θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας μέσω της ρύθμισης συλλογικού προγραμματισμού του εκπαιδευτικού έργου και ομάδων δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, ενώ προβλέφθηκε η αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων. Περαιτέρω, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 56 – 83 του Ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του Σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις» θεσπίστηκε σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε.Β.Π.) της δημόσιας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, καθορίζοντας τα όργανα και τις διαδικασίες αξιολόγησης. Τα Διοικητικά Συμβούλια των δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων με τις επωνυμίες «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (ΔΟΕ)» και «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ)», οι οποίες είναι μέλη της εναγομένης, με σχετικές αποφάσεις τους, που κοινοποίησαν στο Ελληνικό Δημόσιο η μεν πρώτη στις 8.2.2023 η δε δεύτερη στις 14.2.2023, αποφάσισαν την προκήρυξη, μετά την παρέλευση 4 πλήρων ημερών από την κοινοποίηση, απεργίας - αποχής των εκπαιδευτικών - μελών τους από κάθε καθήκον που σχετίζεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στις διατάξεις του Ν. 4823/2021, όπως αυτές εξειδικεύτηκαν περαιτέρω με τις διατάξεις της Υπουργικής Απόφασης 9950/ΓΔ5 (ΦΕΚ Β' 388/27.1.2023) «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της». Ωστόσο, η εν λόγω απεργία – αποχή κηρύχθηκε παράνομη, δυνάμει της υπ' αρ. 195/2024 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου (ημερομηνία δημοσίευσης 27.2.2024), αφενός όσον αφορά τη «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (ΔΟΕ)» διότι

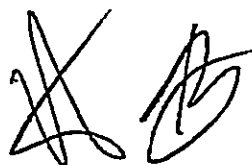


.....

κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι από το Διοικητικό της Συμβούλιο και όχι από τη Γενική της Συνέλευση, αφετέρου δε αναφορικά και με τις δύο ως άνω δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, διότι δεν είχε τηρηθεί εκ μέρους τους η υποχρέωση υποβολής ενώπιον του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (Ο.ΜΕ.Δ.) της προβλεπόμενης κατ' άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 2224/1994 αίτησης για τη διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου. Ακολούθως, μετά την έκδοση της ως άνω απόφασης, η εναγομένη, σε επίδειξη συνδικαλιστικής αλληλεγγύης προς τις ανωτέρω συνδικαλιστικές οργανώσεις, που τυγχάνουν μέλη της, επέδωσε στις 29.2.2024 στο ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, τον Υπουργό Εσωτερικών και την Προεδρία της Κυβέρνησης (βλ. αντιστοίχως τις υπ' αρ. 4759Ε', 4756Ε', 4758Ε' και 4757Ε' εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Ηλία Μούστου), εξώδικη δήλωση, με την οποία γνωστοποίησε ότι το Γενικό Συμβούλιο της εναγομένης, βάσει της από 2.2.2024 απόφασής του σχετικά με τη στήριξη των κινητοποιήσεων των ως άνω δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, κήρυξε απεργία – αποχή, μετά την παρέλευση τεσσάρων (4) πλήρων ημερών από την κοινοποίηση της παραπάνω εξώδικης δήλωσης, όλων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων τους και σχετίζεται με την εφαρμογή των επίμαχων νομοθετικών διατάξεων του Ν. 4823/2021 και της Υπουργικής Απόφασης 9950/ΓΔ5 (ΦΕΚ Β' 388/27.1.2023) περί της διαδικασίας αξιολόγησης των εκπαιδευτικών λειτουργών και των σχολικών μονάδων της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ωστόσο, όπως αποδεικνύεται και συνομολογείται άλλωστε από την εναγομένη, η τελευταία ουδόλως τήρησε την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1

του Ν. 2224/1994 υποχρέωσή της περί υποβολής αίτησης ενώπιον του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (Ο.ΜΕ.Δ.) για τη διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου σχετικά με τα αιτήματα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που θα όριζε ο Ο.ΜΕ.Δ., θα έπρεπε να επιδοθεί στο ενάγον με δικαστικό επιμελητή εντός της προαναφερόμενης προθεσμίας των τεσσάρων (4) πλήρων ημερών πριν την έναρξη της απεργιακής κινητοποίησης. Εξαιτίας δε της μη τήρησης αυτής της νόμιμης υποχρέωσης, η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση καθίσταται παράνομη. Εξάλλου, η παράλειψη του Ελληνικού Δημοσίου να ζητήσει το ίδιο ως εργοδότης τη διενέργεια δημόσιου διαλόγου ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ., όπως είχε δικαίωμα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι απαλλάσσει τη συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει την απεργία από τη αντίστοιχη υποχρέωσή της, ούτε ότι συντρέχει καταχρηστική επίκληση της εν λόγω παράλειψης εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου (βλ. ad hoc ΜονΕφΑθ 4242/2021). Σημειώνεται παρεμπιπτόντως ότι δεν τίθεται ζήτημα ακυρότητας της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης, κατ' άρθρο 30 παρ. 8 περ. β' του Ν. 1264/1982, διότι αυτή κηρύχθηκε από το Γενικό Συμβούλιο της εναγομένης, καθόσον αυτό είναι το αρμόδιο όργανο για την κήρυξη απεργίας, ως όργανο επέχον θέση Γ.Σ. και όχι το Συνέδριο αυτής. Τούτο διότι το ζήτημα της κήρυξης απεργίας ρυθμίζεται στο καταστατικό της εναγομένης, με βάση το οποίο ανατίθεται η αρμοδιότητα αυτή στο Γενικό της Συμβούλιο, ενώ το Συνέδριο παραμένει το ανώτατο και κυρίαρχο όργανο για όλα τα λοιπά ζητήματα, που δεν ρυθμίζονται ειδικότερα στο καταστατικό της (βλ. ad hoc ΜονΕφΑθ 4843/2014 ΤΝΠ ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»).

Περαιτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση καθίσταται καταχρηστική, καθώς υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του αντίστοιχου δικαιώματος, λαμβάνοντας προς τούτο υπόψη ότι : α) η προκηρυχθείσα απεργία



.....

έχει ως μόνο αίτημα την κατάργηση – αναστολή εφαρμογής των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων και όχι την επίλυση των προβλημάτων, τα οποία υφίστανται οι εκπαιδευτικοί λόγω των πρόσθετων, πέραν του εκπαιδευτικού έργου τους, υποχρεώσεων που μπορεί να αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων, β) η ικανοποίηση του αιτήματος της απεργίας δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος — εργοδότη των εκπαιδευτικών, αλλά από τη βούληση του ελληνικού κοινοβουλίου και γ) η προκηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση έχει αόριστη διάρκεια. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη και καταχρηστική, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημόσιου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση προκειμένου να βελτιώνεται και να επικαιροποιείται. Σε κάθε περίπτωση, η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση, που συνίσταται στην αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργιών, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο (βλ. ad hoc ΜονΕφΑθ 4242/2021). Και τούτο διότι η ανωτέρω διαδικασία στοχεύει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και στην προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Αντιθέτως, η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εργασίας σε κάθε επάγγελμα κλάδο και πολύ περισσότερο στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, αντικείμενο της οποίας αποτελεί η διαπαιδαγώγηση των νέων ανθρώπων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να ανταποκριθούν μελλοντικά με υπευθυνότητα στα καθήκοντά τους ως πολιτών μίας


ευνοούμενης και δημοκρατικής κοινωνίας, φαλκιδεύει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των ανωτέρω αναγκαίων στόχων και αποτελεί διαχρονικά βασική αιτία των παθογενών φαινομένων, που διέπουν τη λειτουργία της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας.

Κατόπιν τούτων, η υπό κρίση αγωγή θα πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικώς βάσιμη, δηλαδή θα πρέπει αφενός να αναγνωριστεί ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη και καταχρηστική, αφετέρου θα πρέπει να απαγορευτεί η συνέχισή της με την απειλή χρηματικής ποινής εις βάρος της εναγομένης, ποσού 5.000 ευρώ ημερησίως, για κάθε παράβαση της εν λόγω διάταξης της απόφασης. Η απόφαση θα πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά την τελευταία αυτή καταψηφιστική της διάταξη, καθόσον συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι, δεδομένου αφενός ότι έχει ήδη ξεκινήσει η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση, αφετέρου διότι από τις 9.2.2024 έχει παρέλθει η καταληκτική ημερομηνία για τις πρώτες ενέργειες αξιολόγησης, ενώ στις 15.3.2024 παρέχεται και η δεύτερη καταληκτική ημερομηνία και κατά συνέπεια, αν δεν κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η παρούσα απόφαση ως προς την εν θέματι διάταξή της, θα ματαιωθεί ο σκοπός των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων, που καθιερώνουν την αξιολόγηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου. Τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων θα πρέπει να συμψηφιστούν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 179 εδ. α' ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ τόν παράνομο και καταχρηστικό χαρακτήρα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης, που έχει εξαγγείλει η εναγομένη, ήτοι την αποχή από κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εφαρμογή των διαδικασιών, οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις του Ν. 4823/2021 και της Υπουργικής Απόφασης



9950/ΓΔ5 (ΦΕΚ Β' 388/27.1.2023) και των εφαρμοστικών αυτών εγκυκλίων, σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ τη συνέχιση της κατά τα ανωτέρω απεργιακής κινητοποίησης, με την απειλή εις βάρος της εναγομένης χρηματικής ποινής, ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, για κάθε ημέρα παράβασης της προκείμενης διάταξης της απόφασης.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή κατά την αμέσως προηγούμενη διάταξή της.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 7 Μαρτίου 2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ





ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ και Συνεργάτες
Αστική Εταιρεία Δικ. Επιμελητών Εφετείου Αθηνών
Έδρα : Στουρνάρη 36, Αθήνα, ΤΚ 10433
Α.Φ.Μ. 996987558 - Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών
Τηλ : 2103643321 - Email : liakopoulos@gliakopoulos.gr

Σύμφωνα : α) με το άρθρο 50 του Ν.2318/1995 όπως αυτό τροποποιήθηκε με τον Ν.4336/2015 και β) με την υπ' αρ. 21798/16.03.2016 Κ.Υ.Α. - Φ.Ε.Κ. 709/Β/16.03.2016 το ποσό της κάθε πράξης αναφέρεται στην πρώτη σελίδα της κάθε έκθεσης σε ευκρινές και διακριτό πλαίσιο και προεισιτάσσεται σε ποσοστό 50% εκτός των περιπτώσεων που επισπεύδει το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. Η παρούσα αποτελεί φορολογικό στοιχείο και δεν απαιτείται η έκδοση άλλου παραστατικού σύμφωνα με την υπ' αρ. 1023/20.1.2014 Π.Ο.Α. του Υπουργείου Οικονομικών. Αναγραφόμενο ποσό διαφορετικό της νόμιμης ανά ζώνη αμοιβής συνιστά πειθαρχικό - φορολογικό αδίκημα.

ΖΩΝΗ Β'

ΝΟΜΙΜΗ ΑΜΟΙΒΗ ΕΥΡΩ 55,00

ΦΠΑ 24% ΕΥΡΩ 13,20

ΣΥΝΟΛΟ ΕΥΡΩ 68,20

ΑΡΙΘΜΟΣ 53067
ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

Στην Αθήνα σήμερα στις ⁰⁸ 08 (08) του μηνός Μαρτίου του έτους δύο χιλιάδες είκοσι τέσσερα (2024), ημέρα ^{Παρασκευή} Παρασκευή και ώρα 09:55 εγώ ^Η υπογράφων Δικαστική Επιμελήτρια της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Φωτεινή Στεφ. ΚΑΡΑΤΖΑ μέλος της Αστικής Εταιρείας Δικαστικών Επιμελητών με την επωνυμία «ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ και Συνεργάτες Εταιρεία Δικαστικών Επιμελητών Εφετείου Αθηνών», με Α.Φ.Μ. 996987558 - Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Στουρνάρη αρ.36 και εκπροσωπείται νόμιμα, ύστερα από έγγραφη παραγγελία της Δικαστικής Πληρεξούσιας Α' ΝΣΚ Ευσταθίας ΝΤΑΛΗ, πληρεξούσιας του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθώς και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που εδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής αντίστοιχα (Α.Φ.Μ. Υπουργείου Οικονομικών 090165560, ΑΦΜ Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: 090055799), ήρθα για να επιδώσω προς την συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ψύλλα 2 & Φιλελλήνων, όπως νομίμως εκπροσωπείται, ακριβές αντίγραφο της υπ' αριθμ. 227/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών -Ειδική Διαδικασία Εργατικών Διαφορών (Απεριγιακή Διαφορά), προς γνώση του και για τις νόμιμες συνέπειες.

Και αφού δε βρέκα τον νόμιμο αντί εκπρόσωπο στην έδρα ^{γράφου της} γραφείου της που βρίσκεται στην ^{οδού Ψύλλα 2 & Φιλελλήνων Αθήνα} οδού Ψύλλα 2 & Φιλελλήνων Αθήνα, ούτε άλλον κατά σειρά αρμοδιότητας σύμφωνα με τα άρθρα 128 έως 133 του Ν.Π.Δ.Δ. μετά από αυτόν, επέδωσα το παραπάνω ^{πρωτότυπο} πρωτότυπο ενσταλμένο ^{επίκληση} επίκληση να τη παραλαβή δικογράφων ^{πρωτότυπων} πρωτότυπων, όπως μου δήλωσε

Για τη βεβαίωση των παραπάνω συντάσσεται η παρούσα έκθεσή μου σε δύο (2) όμοια πρωτότυπα, η οποία αφού διαβάστηκε και βεβαιώθηκε το περιεχόμενό της υπογράφεται

νόμιμα
^{Η Καρταζα}
ΚΑΡΤΑΖΑ
ΚΑΡΤΑΖΑ

Η Δικαστική Επιμελήτρια